

תורה אור השלם לג:

דב"ש וז"ה תמידי לרבי כיוון הדעתו הכחשו
[נימנל] לזעזבו מתיריהו ומו איכא למתמה
אליכא דרבי יהודה אפילו אי לא הוה כמי
ולא מעשה דהא משעני ליה בפי' דר"ה ו
ולא לאחריי דלמחר יוצל אע"פ שלא
שמוטו אע"פ שלא חקעו יכול אע"פ
שלא שילחו מ"ל היא דברי רבי יהודה
ופשרם טעמא מקרא נדרש לפניו ולא
לאחריי ולא לפני פניו גלומי ויטובא
דיחא נדרש דוקא אוקראתם דרור
שלפניו ולא אפושתם איש אל אחותו
ש לא אחריי ולא אחקיעה שלפני פניו
וי"ל דה"פ ורבי יהודה היה דמעשה
מעבד מנה כהה דלא לוי הוא דרבי
אלא כה ה"א דדרשנין ליה דוקא
אקריאה שלפניו להכי כמי כהה יתירא
לקדרשיה נמי אמעשה שלאחריי:
בז הוציא במוך צני'ה. משמע
מקום הרואה את הגלגל
כדלמך (חולין דף י"ט): ממול ערפו מול
הרואה את העירוף ולהכי אמר רבי
אלעזר מול הגלגל ויחל לא ר"א את
הגלגל וירושלמי מוקדם לא ר"א הר
גריים ורר עיבל שמי בגשושית היו
עשוי וקראו זה הר גריים וזה הר
עיבל על דעמיה דרבי יהודה מלא
ועשרים מיל הלכו בואו היוס על
דעת ר"א לא וזו גלגלותו ומו בירושלמי
דר' ישמעאל אומר כל ביאות שנאמרו
במורה לאחר י"ד שנים נאמרו ו'
שנים שבישו ונאמר שנים שחילקו
ודכותיה לא נאמרו ברכות וקולות
אלא לאחר י"ד שנים הוימר ר' חננל
קמיה ר' מנא והכמיז ויהי עבדכם
אל הרירן תקימו את האגנים האלה
אל' אגנים הקימו אותם מיד ברכות
וקולות לאחר י"ד שנים נאמרות:
ובששהחזירוהו פ"קמיו. ואי
קשה והא
דבברי הימים (ג ה) כמיז וישאו הלוים
את הארון תריץ דהאי אחד מבי"ד
מקומות שנקראו מקומות לויס ליה
כמיז הם ויעלו את הארון ואת אהל
מועד וגו' וכמיז העלו אותם הכהנים
הלוים ופירושו הכהנים הארון והלוים
אהל מועד וכליו וכמיז ויביאו הכהנים
את ארון בריה ה' אל מקומו וכמיז
במלכים וישאו הכהנים את הארון וכמיז
ויעלו את ארון ה' ואת אהל מועד וגו'
וכמיז ויעלו אותם הכהנים והלוים אי
נמי הכהנים וטעוהו ממקומו אשר טעה
לדוד ומסרוהו ללוים והלוים נשאו
עד ההיכל והעניקוהו הכהנים לדביר
הרי כל המקראות מקיימים ועל זה
אמר רבי יוסי כשהחזירוהו למקומו:
יותר

ליישר דרכיהם והלוחותם הדרך לפי שגלי
לכבוד את הארץ ילכו דרך כבושה ודרך
וגבוותא אלא יכנסו למוסר מזד מערב רמז
מחמדם לפני תולכם: **בכל יום היו הלויים**
יורמזים ויורקא יהושע בן נון אל הכהנים וי
דכתיב ויבאו כל זקני ישראל וישאו הכהנים א
עשה משה חסם ונטל [ש"ד] שהמשכן נקבע
ו[ומשם הביאו דוד לקוף עשרים שנה לבית
ואתה מרסין חוללת במקום הפרוכת והוא

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

ככה צין קריאה למעשה
האדרבה הוא לן למימר
אלא כה דקריאה מעכבא
(פ' ט:) דמקרא נדרש לפניו

ורבי יהודה האי יוענתה ואמרה מאי עבי
ליה מיבעי ליה לאגמורי ללוים דבלשון
הקודש ולילף קול ממשה ענייה גמיר
קול קול לא גמיר תניא נמי הכי רבי יהודה
ואומר כל מקום שנאמר כה ככה ענייה
ואמירה אינו אלא לשון הקודש כה ככה תברכו
בכה דחליצה ענייה ואמירה דלויים: ברכות
תללות תנינן כיון שעברו ישראל את הירדן
כ"ו: תנו רבנן הלא המה בעבר הירדן
ממעבר לירדן ואילך דברי רבי יהודה אחר
דרך מבוא השמש מקום שחמה זורחת
בארץ הכנעני היושב בערבה אלו הר גזיים
היה עיבל שיושבין בהם כותיים מול הגלגל
סמוך לגלגל אצל אלוני מורה שכם ולחלן
הוא אומר יועבר ארץ בלן מקום
השכם עד אלון מורה מה אלון מורה האמור
לחלן שכם אף כאן שכם (6) תניא אמר רבי
אלעזר ברבי יוסי בדבר זה יזייתי ספרי
כותיים אמרתי להם יזיפתם תורתכם ולא
העליתם בידכם כלום שאתם אומרים אלוני
מורה שכם אף אני מודים שאלוני מורה
ששכם אנו למדנוה כגורה שוה אתם כמה
למדתם רבי אלעזר אמר הלא המה בעבר
הירדן סמוך לירדן (6) דאי מעבר הירדן ואילך
הלא כתיב והיה בעברכם את הירדן אחרי
דרך מבוא השמש מקום שהחמה שוקעת
בארץ הכנעני ארץ חזי היא היושב בערבה
והאלא בין הרים וגבעות הן יושבין מול הגלגל
והאלא לא ראו את הגלגל רבי אליעזר ב"י
ואומר לא בא הכתוב אלא להראות להן דרך
בשניה כדרך שהראה להן בראשונה דרך
בדרך לכו ולא בשדות וכרמים היושב בישוב
לכו ולא במדברות בערבה בערבה לכו
ולא בהרים וגבעות תנו רבנן (7) כיצד עברו
ישראל את הירדן בכל יום ארון נסע אחר
שני דגלים והיום נסע תחילה שנאמר הנה
ארון הברית ארון כל הארץ עובר לפניכם
בכל יום ויום ליום נושאין את הארון
והיום נושאיו כהנים שנאמר והיה כנוה
תניא רבי יוסי אומר בשלשה מקומות
נשאו כהנים את הארון כשעברו את הירדן
וכשחצוהו את ירחו וכןשהחצוהו למקומו
וכיון

לפניו עמדת הענן לפסוק במיתת משה ולא ילך עס יהי
 וישיב ודרך ארץ הכנעני שיח ערבה ואל יקפו סמוך
 ק מן הירדן ויקפו ויכבשו: **אחר שני דגלים**. דכתיב סמוך
 * **נושאים**. צי קת דכתיב ומשמרתם הירדן וישאלתם
 ויאמר אליהם שאל את ארון ברית ה' וגו': * **וכשהחזירו**
 את הארון (מנחם 6 ב) ויבינו החזירו למקומו שבהנהגה צי
 שיהיה וישיבו פלשתים (יחזק 11) ויהי לו מקום קבוע שה
 יבד ארום (שם) ומשך עיר דוד (ספ 1) עז שנהגה את
 קרב מותו מיוחד דכתיב ויבוא הכהנים אל ארון ברית

ענייה ואמירה מאי עבד ליה: ענייה
ענייה למד מרבו ג"ש דקול קול לא
י"כ קבלה: כל מקום שנאמר כה ככה
מור אינו אלא לשון קודש: ה"ג כה כה

זכרנו: כלומר לענין נשיאות כפיס
ואתמול דילפי לה רבנן קאמן (דף.לח.)
בגמריה שיהא ר' יהודה למימר
בגמיה כתיב: ה"ג ככה דחיליה עניה
כלומר לענין יום אחד דילפי לה
רבנן בקול קול ואחא איבו למימר
דמעניה עניה ילפא מיבמה דכתיב
דבה ככה: הלא ככה בעשר הירדן
כדשוי ישראל במדבר נאמר להם
סימני הר גריזים ועיבל ומקומם שהם
בעבר השני של ירדן יגדל ויהי לאורח
הירדן דכתיב עירי כד ירדו ירמיהו קדמה
לקחו ונחל מעבר לירדן ירמיהו קדמה
ומזרחו (וי' וס' י"ג) ונאמר להם שההרים
האלה במעבר הירדן (א) ואליך הרבה
להלן מן הירדן לזר מעבר ואל סמוך
לירדן: **אחרי דרך כנא השמש:** ומהו
הדרך: הדרך אל מזרח השמש
משם כלומר רחוק ממזרחו של ירדן
ומזינו בבראשית רבה (ב) כל מקום
שנאמר אחרי מופלג: **עושינים כסם**
כותיים: דכשוי להן עושינים שהשונים
כסם קמחיה כסגלה עשרה עשנים
דכתיב יצא מלך אשור (ו) אנשים
מבבל ומכזה ומעו וגו' וישיבם
בערי שומרון (מלכים ב' ד') והכך ערי
שומרון ניהו דכתיב במתנין (י)
שנאמר: **תפיל** לה גרס בדולה חל
שנאמר הלא בספר (י'): **ספרי כותיים:**

שֵׁשׁ לֶחֶם תֹּרֶה שִׁבְכֶת וְאִין מִאֲמִינִים
בְּחִזְרוֹהּ שֶׁבַעל פֶּה: **בַּעֲבֹדֶם**, מִשְׁמַע
בְּכֹן דְּיוֹם תִּקְוִי אֶחָד הֶאֱנִינִים בְּכֹר
וְצֹל: **אֲפֹרִי דְרָק**, מוֹפְלֵג מִן הַמַּעֲבָר
לְחִזְרוֹהּ לְשׁוֹן הַפִּלְגֵּה וְהוּא מְנוּחַ הַשֶּׁמֶשׁ
מִמַּעֲבָר הוּא לְשׁוֹן כִּי בִּזְהַר הַשֶּׁמֶשׁ (בְּרִאשִׁית
כח) מִקּוֹם שֶׁחֲמֹה שׁוֹקֵעַת מוֹפְלֵג
מִקְשִׁיעָתָהּ וְהִיא לְגַד מוֹרֵה קִמּוֹן
לְיִרְדֵּן מִדֶּ: **בְּאֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶרֶץ הַחִוִּי**
יִשְׂרָאֵל, בְּנִיחֻסָּהּ: **אִינֵה אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶלֶף**
דְּכִמִּי הַחִוִּי דִּכְהָ שֶׁמֶס חִוִּי הִיא דְּכִמִּי
וְשֶׁס (ג) וְיִבֵּה יַעֲקֹב שֶׁס וְגו'
וְכִימִי (שֶׁס לֵה) שֶׁס כִּי חֲמֹר הַחִוִּי
נִשְׁאֵר הָאֶרֶץ: **הַיּוֹשֵׁב בְּעִבְרָה**, אִינוֹ אֶלֶף
הָרִים: **הוּא הַיַּגְלָל**, רְחוּקִים מִן. הַיַּגְלָל
וְהַקְּמִינִים הַלֵּל לֵךְ עֲלֵימִם נִגְמֹר
וְיֹמֵה נִגְמֹר: **רִאֵן כֵּן יַעֲקֹב אֹמֵר**
אֵל כֹּה הַכָּבוֹד כו', וְרִבִּי אֲלֵעָזָר נִמִּי
אֲדַרְבֵּי אֲלֵעָזָר כֵּן יַעֲקֹב קִמּוֹן וְכֹמִי
מִפְּרָשׁ לִקְרָא: **דְּרֹךְ שֶׁהָרֵאָה לֶחֶם**
בְּרִאשִׁיטָה, בְּלֹאֵם מִמֶּרְסֵם בְּעִמּוֹר
עָשׂוּ לְחֻסּוֹם הִדְרָר כִּי בִּזְהַר עֲשִׂיוּ
לְחֻסּוֹם הִדְרָר כִּי בִּזְהַר עֲשִׂיוּ

הורה להם לאחר שעברו את הירדן
מ הירדן דרך ארץ החור שהיא הרים
ש (שש) גבי מסעות דגלים: (לפנים.
' (בחדר) ו' וכשניבנו את יריחו.
קומה: בני שלמה לבית קדש הקדשים
גלו ממחר בית קדש הקדשים של משכן
דב משכן שלה ושחפה בבית אביהם ויש
מקדש ובה לו הדיבר לפנים מן ההיכל
אל מקומו אל דבר הבית וגו' (מ"ח:)
ויין

מסורת הש"ס

(א) [חוססתא פ"ח],
(ב) [שס, ג] [פסחים סו, א],
(ד) [ג"ל במדבר לג ר"ש],
(ה) [פרשה מד ה, ו] [לעיל
לכ, ו] [ראה יא ל, ט] [ס"א
מיסור, ט] [ג"ל בהעלותך,
במדבר י"ז י'] [ויהושע יז]

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

נח' רבי אלעזר אשר יחי.
 ש"ן נכסור סוד ריש
 נכסור: רש"י ר"ה
 ובשחרורו: לבקום.
 ותני עוד נשחרורו
 הכהנים כשהיה דוד בורח
 מפני אשלים רמתי
 נשחרור כ' ש"ן יבש דקום
 ואמר: ט' ארון אשלים
 ירושלים וי"ל כ"ן נכסור
 ככל הכות מקום מקרי
 חד. וע"ן דר"ק נכסור כ'
 נכסור הכהנים היום
 נשחרור:

מוסף רש"י

אדון הברית אדון כל
הארץ. ברית של הקב"ה
שהוא אדון כל הארץ
נחתם ב' ימים. עובר
לפניכם מקדים לפניכם
לימנכם לתוך הירדן. (שם).